

Det maa dog forstaaes med et vist Forbehold. Det var kun for Forhøjelse af Promillen, at Ejendomme under 10 000 Kr. blev fri, de blev ikke fri for selve Afgiften.

Dernæst havde det ærede Medlem Indvendinger at gøre mod den Vurdering af Jord, som skal finde Sted samtidig med den i 1920 optagne Vurdering til Ejendoms-skyld. Det ærede Medlem mente, at en saadan Vurdering kunde ikke paa forsvarlig Maade finde Sted gennem de nuværende Myndigheder, men at der maatte nedsættes en Kommission, og det var han ikke i og for sig imod. Det ærede Medlem og hans Parti forudsætter ogsaa den Mulighed, at man gaar til en Grundskat her i Landet, og at man altsaa først maa have en Jordvurdering. Jeg begriber ikke rigtig, hvorfor man skulde have en Kommission, som jeg ikke troede, det konservative Parti i og for sig havde saa særdeles megen Tillid til, og jeg tænkte mig heller ikke, at det konservative Parti ønskede bestandig nye Kommissioner, eller at en Kommission skulde raade over mere Sagskundskab, Myndighed og Medhjælp end Overskyldraadet og alle Vurderingsmyndighederne, som nu en Gang er inde paa dette og en Gang har foretaget en Prøvevurdering. Hvorledes skulde man sammensætte en Kommission, der skulde være saa meget mere dygtig og sagskyndig paa dette Omraade end Overskyldraadet, — som oven i Købet gennem dette Lovforslag forøges med 7 Medlemmer, ikke mindst af den Grund, at der nu paahviler det et langt større Arbejde, — som er i Stand til at tilkalde al sagskyndig Medhjælp, og hvem Finansministeriet vil være behjælpeligt med at fremskaffe en saadan? Jeg ser paa Forhaand ikke, hvorfor en Kommission skulde være bedre end de Myndigheder, vi har, som er vant til at beskæftige sig med Vurderinger og til at rejse ud i Landet og undersøge disse Forhold; thi det maatte jo blive en Art flyvende Kommission, man nedsatte, naar den skulde besøge Vurderingen. Jeg forstaaer nemlig, at det var ikke alene de forberedende Arbejder, den skulde gøre — dem kan Overskyldraadet og Finansministeriet tilsammen gøre lige saa godt —, men at det skulde være selve Vurderingen, den skulde besøge.

Saa gjorde det ærede Medlem Indvendinger mod Lovforslagets Affattelse af, hvad denne Vurdering skal gaa ud paa, en Affattelse, som det ærede Medlem for Resten tiltraadte, den Gang vi i 1915 vedtog en Prøvevurdering. Tør jeg indskyde, at det ærede Medlem sagde, at nu var der ikke Tale om Prøvevurdering. Jeg sagde den Gang,

at det skulde være en Prøvevurdering — sagde det ærede Medlem —, og dog blev denne Prøvevurdering anvendt ved Kornligningen. Ja, hvorledes kan det ærede Medlem bebrejde mig det? Jeg som Finansminister har ikke haft det allerfjerneste at gøre med dette, at Jordvurderingen blev lagt til Grund for Kornligningen. Jeg undrede mig den Gang meget, maa jeg sige, derover, men det ærede Medlems eget Parti og alle Partier i Rigsdagen enedes om at anvende Prøvevurderingen paa den Maade. Jeg var højt forbavset over, at man vilde gøre det, efter at man paa det strengeste havde modsat sig, at Prøvevurderingen nogen Sinde skulde anvendes som Grundlag for Skat. Det var jeg gaaet ind paa, og det kunde aldrig være faldet mig ind, at Jordvurderingen skulde lægges til Grund for Skat. Det var Rigsdagen, der selv bestemte det, og deroverfor var jeg ganske uskyldig. Jeg kunde ikke modsætte mig, at Rigsdagen, der selv havde ment, at Jordvurderingen ikke skulde anvendes til Skat, anvendte den til Kornligningen og derigennem til en Art Afgift, dette skete ganske udenfor mig.

Men naar det ærede Medlem nu siger, at det er muligt, at de Bestemmelser om Jordvurdering, der findes i Lovforslaget, kan blive anvendt som Grundlag for Skat, og siger, at det er de samme, som anvendes ved Ejendomsskyldvurdering, saa er det ikke ganske rigtigt, thi en saadan Bestemmelse som, at Jorden skal vurderes efter „en i økonomisk Henseende god Anvendelse“, anvendes ikke ved Ejendomsskyldvurdering. Der tager man Ejendommen, som den ligger. Maaske jeg kan oplyse det ærede Medlem om — jeg vil med den højtærede Formands Tilladelse oplæse nogle Ord af det Cirkulære, som blev udsendt til samtlige Vurderingsraad, og efter hvilket den almindelige Vurdering af Jord i ubebygget Stand blev foretaget i sin Tid —, at der i Cirkulæret staaer følgende: „Til Opnaaelse heraf“ — til en saadan Vurdering — „vil Jorden til disse Ejendomme være at ansætte pr. Arealenhed efter, hvad Jord af Beskaffenhed og Beliggenhed som det paa-gældende Jordstykke maa antages efter Bgnens Priser at ville koste i Handel i ubebygget Stand, naar Jorden tænkes at høre til en middelstor Bondegaard“. Endvidere staaer der: „Hvis Benyttelsen til andet end Landbrug for Dele af Ejendommen maa anses for at være den i økonomisk Henseende gode Anvendelse, f. Eks. hvor et Jordstykke egner sig til Teglværksdrift, til Bebyggelse eller andet,“ maa Værdien af Jorden for disse Dele ansættes skønsmæssig